

[Finansministeren.]

ves for at sikre disse anlægs rettidige etablering, og jeg anser det derfor for nødvendigt, at der tilvejebringes en almindelig hjemmel til ekspropriation af de fornødne ejendomme til forsøgsvirksomheden. Jeg skal tilføje, at ekspropriation ifølge lovforslagets § 1, stk. 2, kan ske til eje eller brug, herunder således at der kun erhverves en begrænset rettighed over den pågældende ejendom. Det kan endvidere anføres, at de fornødne ekspropriationer foreslås afholdt efter reglerne i forordningen af 5. marts 1845.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Herved tillader jeg mig overfor det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om yderligere forlængelse af lov om bemyndigelse til opretholdelse af en dansk styrke i udlandet.*

Med bemyndigelse i lov nr. 241 af 4. juni 1947 har Danmark fra 1947 opretholdt en besættelsesstyrke i Tyskland. Denne lov er sidst i 1955 blevet forlænget indtil den 15. maj 1956, idet det samtidig blev bestemt, at den skulle gælde, uanset om styrkens særlige opgaver som besættelsesstyrke bortfaldt, hvilket skete i maj 1955.

En forbliven af kommandoet i Tyskland udover 15. maj 1956 kræver en forlængelse af loven. Regeringen har overvejet, om loven skulle forlænges for et halvt eller for et helt år, men har fundet det rigtigst at foreslå loven forlænget for et år på samme måde som tidligere. I løbet af denne periode må man regne med en afklaring af spørgsmålet om nødvendigheden af kommandoets fortsatte forbliven i Tyskland, der jo hænger sammen med opstillingen af de tyske styrker.

Forslaget tager altså sigte på at forlænge loven for et år indtil 15. maj 1957.

Jeg skal iøvrigt gøre et par bemærkninger om grundlaget for kommandoets tilstedeværelse i Tyskland.

Ved Forbundsrepublikken Tysklands tiltrædelse af Den nordatlantiske Traktat af-

løstes besættelsesstatutten af Bonn-overenskomsterne af 25. maj 1952, således som disse er ændret ved Parisaftalerne af oktober 1954. Disse overenskomster suppleres ved noteveksling med den britiske regering med nødvendige administrative udfyldningsaftaler. Som et led i Parisaftalerne blev der desuden undertegnet en overenskomst om fremmede styrkers tilstedeværelse i Forbundsrepublikken Tyskland, og denne overenskomst tiltrådtes af Danmark i maj 1955, jfr. bemærkningerne til lovforslaget om lovens forlængelse i 1955.

Grundlaget for overenskomsten af 22. april 1947 mellem Danmark og Storbritannien om et dansk kontingents deltagelse i Tysklands besættelse er bortfaldet som følge af denne udvikling, og denne kendsgerning vil blive konstateret ved noteveksling mellem den danske og den britiske regering.

Ved Parisaftalerne bestemtes det, at Bonn-overenskomsterne skulle afløses af aftaler mellem Forbundsrepublikken Tyskland og de lande, der har tropper stationeret i Tyskland, og at disse aftaler skulle baseres på NATO-statusoverenskomsten af 19. juni 1951. Forhandlinger herom foregår for tiden i Bonn.

Opmærksomheden henledes på, at kommandoet i henhold til rigsdagsbeslutning af 9. februar 1951 er afgivet til den øverstkommanderede for de allierede styrker i Vesteuropa, og at det er de eneste danske styrker, der er afgivet til NATO.

Forbundsrepublikken stiller vederlagsfrit kaserner, øvelsespladser og depoter m. v. til rådighed for kommandoet og har endvidere hidtil ydet et kontant bidrag til dækning af udgifter i forbindelse med kommandoets ophold i Tyskland. Gennemførelsen af aftalerne om et vesttysk forsvarsbidrag vil, som jeg nævnte ved sagens behandling for et år siden, have til følge, at forbundsrepublikkens kontante bidrag til de fremmede styrker i Tyskland gradvis reduceres, og de forhandlinger, der føres med forbundsrepublikken om sagen, er endnu ikke afsluttet.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Formanden: Eksemplarer af de fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om oprettelse af en statsskole i Aalborg.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3170, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 593).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (*Peter Kristensen* [Aalborg]): Jeg er i den for en udvalgsordfører lykkelige situation på det samlede udvalgs vegne at kunne anbefale det foreliggende lovforslag om oprettelse af en ny statsskole i Aalborg til uforandret vedtagelse.

Det nedsatte udvalg har holdt 4 møder, og herunder har der været samråd med den højtærede undervisningsminister. Fra udvalget har der været stillet forskellige skriftlige spørgsmål til den højtærede undervisningsminister, og disse spørgsmål er blevet omgående og udførligt besvaret. Udvalget har modtaget en deputation, bestående af amtmanden for Hjørring amt og borgmesteren i Hjørring. Deputationen gjorde opmærksom på, at man ikke mødte frem for at rane noget fra Aalborg, men udelukkende for at henlede opmærksomheden på de særlige forhold, der på gymnasieområdet gør sig gældende i Vendsyssel, hvor der ikke findes noget statsgymnasium, og hvor man står umiddelbart overfor opførelsen af et nyt kommunalt gymnasium. Det problem, som Hjørring har at kæmpe med på dette område, er dog ikke et specielt Vendsysselproblem, det eksisterer også andre steder i landet. Jeg kunne fristes til at sige desværre, for hvis det havde været af snæver lokal karakter, lod det sig vel løse i et snuptag.

Som det fremgår af betænkningen, har udvalget overfor den højtærede undervisningsminister givet udtryk for den enstemmige opfattelse, at der snarest må tilstræbes en ændring med hensyn til statens tilskud til gymnasieskolerne med det formål, at de kommuner, der har statsskoler, og de kommuner, der har kommunale gymnasier, stilles lige i økonomisk henseende.

Jeg vil iøvrigt gerne benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at spørgsmålet om opførelsen af den nye statsskole i Aalborg nu står umiddelbart foran sin afgørelse, og at denne afgørelse træffes med så bred en tilslutning i folketinget, som det efter alt at dømme tegner til. Utallige er de henvendelser, der i den sidste halve snes år under skiftende regeringer har været rettet til undervisningsministeriet om denne sag. Jeg har heller ikke noget tal på, hvad der har været holdt af møder og forhandlinger og konferencer vedrørende denne sag; men hvem tæller vel på sejrens dag de tabte slag?

Lovforslagets endelige færdiggørelse i folketinget i de nærmeste dage er vel ensbetydende med, at den nye skole i heldigste tilfælde kan stå klar til at tages i brug om ca. halvandet år. De lokale instanser indenfor amt og kommuner er besjælet af ønsket om at fremme arbejdet så meget som menneskeligt muligt. Samtidig med, at jeg takker den højtærede undervisningsminister for den forståelse og det initiativ, som er udvist i denne sag, vil jeg derfor gerne henstille, at det byggeudvalg, der nu skal nedsættes, bliver udpeget snarest muligt. De store fødselsårge står allerede og banker på gymnasieporten, og der er tale om et kapløb med tiden i spørgsmålet om, hvor mange man kan tage, og hvor hurtigt de skal lukkes ind.

Krogh: Også jeg vil på mit partis vegne gerne anbefale lovforslaget til vedtagelse i det høje ting, anbefale det under henvisning til det forøgede behov for gymnasiebyggeri i Jylland, som jeg gav en fremstilling af under lovforslagets første behandling.

Derudover vil jeg gerne understrege den enstemmige opfattelse i udvalget — som også har fundet udtryk i betænkningen — at der snarest må tilstræbes en ændring i statens tilskud til gymnasieskolerne, således at der opnås en rimelig økonomisk ligestilling mellem kommuner med statsgymnasier og kommuner med kommunale gymnasier. Dette ønske om større ligestilling gælder både problemet vedrørende gymnasiernes driftsudgifter og spørgsmålet vedrørende gymnasiernes opførelse. Der er eet år tilbage af den løbende ordning med hensyn til betaling af skolepenge, og jeg